

SPOSOBY SPRAWDZANIA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIÓW

1. Ocenianiu w szkole artystycznej realizującej kształcenie artystyczne i kształcenie ogólne podlegają:

- 1) osiągnięcia edukacyjne ucznia w zakresie zajęć edukacyjnych ogólnokształcących;
- 2) osiągnięcia edukacyjne ucznia w zakresie zajęć edukacyjnych artystycznych;
- 3) zachowanie ucznia.

2. Ocenianie osiągnięć edukacyjnych ucznia polega na rozpoznawaniu przez nauczycieli poziomu i postępów w opanowaniu przez ucznia wiadomości i umiejętności w stosunku do:

- 1) efektów kształcenia określonych w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa artystycznego oraz wymagań edukacyjnych wynikających z realizowanych w szkole artystycznej programów nauczania;
- 2) w przypadku szkoły artystycznej realizującej kształcenie ogólne - także wymagań określonych w podstawie programowej kształcenia ogólnego oraz wymagań edukacyjnych wynikających z realizowanych w szkole artystycznej programów nauczania.

Ocenie podlegają:

(oceny wiodące, główne przy ocenie końcowej)

prace klasowe, kartkówki, slajdówki

oceny uzupełniające:

karty pracy

odpowiedzi ustne

prace domowe

zeszyt przedmiotowy

referaty

praca ucznia na lekcji

postawa ucznia w odniesieniu do prowadzonych zajęć.

Uczeń ma prawo zgłosić 2 nieprzygotowania w semestrze. Zgłoszenie nieprzygotowania nie dotyczy prac klasowych i innych form sprawdzania wiedzy (np.: kartkówki, odpowiedzi) uprzednio zapowiedzianych przez nauczyciela. Nieprzygotowanie należy zgłosić przed rozpoczęciem lekcji, najpóźniej w trakcie sprawdzania obecności.

Przy ustalaniu oceny z prac kontrolnych stosuje się następującą zasadę procentową:

100% - 96% - celujący

95% - 90% - bardzo dobry

89% - 70% - dobry

69% - 50% - dostateczny

49% - 30% - dopuszczający

29% - 0% - niedostateczny

Ocena końcoworoczna uwzględnia wiadomości i umiejętności ucznia z pierwszego semestru, ale nie musi być ścisłą średnią arytmetyczną ocen z całego roku. W przypadku otrzymania oceny niedostatecznej z pierwszego semestru uczeń zobowiązany jest do jej poprawienia do końca marca, a w klasach programowo najwyższych do końca lutego, w przeciwnym razie ocena końcoworoczna – uwzględniająca ocenę semestralną - zostaje obniżona.

W ustaleniu ocen końcowych na semestr i koniec roku (oprócz ocen cząstkowych) brane są pod uwagę różne aspekty funkcjonowania ucznia na lekcjach w tym: frekwencja, aktywność, systematyczność i.t.p..

Warunki i tryb otrzymania wyższych niż przewidywane rocznych ocen klasyfikacyjnych:

1. Uczeń zgłasza na piśmie w ciągu 7 dni od wystawienia oceny proponowanej chęć podwyższenia oceny.
2. Nauczyciel ustala termin, w którym uczeń przystąpi do sprawdzianu umiejętności i wiadomości z określonych wymagań edukacyjnych.

W przypadku uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi istnieje możliwość zastosowania następujących dostosowań:

Przyczyna trudności	Dostosowania
dysleksja	1. Unikanie odpytywania z wiedzy na forum. 2. Ograniczenie zakresu treści lektur i dłuższych tekstów do najważniejszych fragmentów . 3. Kontrolowanie stopnia zrozumienia treści poleceń, szczególnie na sprawdzianach. 4. Zmniejszanie ilości zadań lub wydłużanie czasu pracy. 5. Umożliwienie pisania sprawdzianu w bibliotece pod opieką innego pedagoga. 6. Dzielenie materiału na partie. 7. Zapewnienie miejsca w ławce blisko nauczyciela. 8. Formułowanie prostych poleceń, unikanie poleceń złożonych. 9. Stosowanie metod polisensorycznych. 10. Wzmacnianie samooceny przez dostrzeganie wszelkich sukcesów niezależnie od ocen szkolnych.
dysgrafia	1. Ocenianie przede wszystkim treści, a nie estetyki zapisu. 2. Sprawdzanie wiedzy ustnie. 3. Umożliwienie korzystania z tabletu. 4. Wzmacnianie samooceny przez dostrzeganie wszelkich sukcesów niezależnie od ocen szkolnych.

dysortografia	1. Uwzględnianie przy ocenianiu znajomości zasad pisowni a nie poprawności zapisu. 2. Ocenianie przede wszystkim treści merytorycznej a nie poprawności zapisu. 3. Umożliwienie korzystania ze słownika ortograficznego na sprawdzianie. 4. Wzmacnianie samooceny przez dostrzeganie wszelkich sukcesów niezależnie od ocen szkolnych.
dyskalkulia	1. Ocenianie przede wszystkim toku rozumowania, a nie technicznej strony liczenia. 2. Nauczanie polisensoryczne. 3. Łączenie wiedzy w logiczną całość, dzielenie na części. 4. Unikanie oceniania metody dojścia do wyniku. 5. Zachęcanie do "głośnego myślenia". 6. Zmniejszenie ilości zadań na sprawdzianie. 7. Wzmacnianie samooceny przez dostrzeganie wszelkich sukcesów niezależnie od ocen szkolnych.
zaburzenia koncentracji uwagi	1. Przywoływanie łagodnie uwagi. 2. Umożliwianie robienie notatek z lekcji w formie zdjęć. 3. Robienie częstych podsumowań, stosowanie tabel, wykresów itp. 4. Wyraźne wskazywanie treści najważniejszych. 5. Ograniczanie bodźców rozpraszających uwagę. 6. Dzielenie materiału na mniejsze partie, urozmaicanie przekazu. 7. Wzmacnianie samooceny przez dostrzeganie wszelkich sukcesów niezależnie od ocen szkolnych.
zaburzenia depresyjne (stwierdzone i leczone)	1. Okazywanie szacunku, zrozumienia. 2. Umożliwienie indywidualnych terminów i zakresów treści do zaliczeń materiału, ograniczanie wymaganych treści do najbardziej podstawowych. 3. Docenianie wszelkich postępów i przejawów większej aktywności. 4. Unikanie dodatkowych obciążeń. 5. Unikanie "karania za objawy", np. słabszą koncentrację uwagi, kłopoty w pamięć. 6. Wzmacnianie samooceny przez dostrzeganie wszelkich sukcesów niezależnie od ocen szkolnych.
sytuacja kryzysowa	1. Czasowe dostosowania formułowane wspólnie z zespołem nauczycieli i psychologa/pedagoga (m.in. czas, zakres treści i tryb zaliczeń materiału).
zaburzenia lękowe	1. Dbanie o dobrą przyjazną i bezpieczną atmosferę w klasie. 2. Stosowanie jasnych zasad, zwyczajów, formułowanie wyraźnie oczekiwań. 3. Unikanie wzmacniania zachowań unikowych, a zamiast tego stopniowanie subiektywnej trudności zadań. 4. Zauważanie zachowań innych niż unikowe. 5. Redukowanie poczucia zagrożenia przy przedstawianiu wymagań i zadań przez odpowiedni język. 6. Wzmacnianie samooceny przez dostrzeganie wszelkich sukcesów niezależnie od ocen szkolnych. 7. W razie ataku lęku pomaganie w udaniu się w bezpieczne miejsce, pod opiekę psychologa/pedagoga w celu możliwie szybkiego powrotu na lekcję lub zapewnienia innej pomocy.
nadpobudliwość	1. Serdeczne korygowanie zachowania i błędów z nieuwagi.

psychoruchowa	2. Przywoływanie uwagi na lekcji prostymi komunikatami. 3. Naprowadzanie przy wypowiedziach do głównego wątku, dopytywanie o wnioski, korygowanie struktury wypowiedzi. 4. Wzmacnianie samooceny przez dostrzeganie wszelkich sukcesów niezależnie od ocen szkolnych.
spektrum autyzmu (dawniej zespół Apsergera)	1. Dostosowania formułowane indywidualnie w IPET. 2. Przeciążenie sensoryczne: być uważnym na objawy przeciążenia zmysłowego oraz kontaktami społecznymi - umożliwiać odseparowanie się, wyciszenie, odpoczynek, uwzględniać inne stosowane przez ucznia sposoby samoregulacji (zwijanie się w kłębek, słuchanie muzyki) oraz umożliwiać powrót do pracy na lekcji, w grupie. 3. Trudności społeczne: dbać o pozycję ucznia w klasie, nie narzucać sposobu pracy (indywidualna czy grupowa). 4. Trudności komunikacyjne: uwzględniać ewentualny nietypowy sposób wypowiadania się, nietypowe zachowania, formułować proste zrozumiałe polecenia. 5. Uwzględnianie specjalne zainteresowania i umiejętności ucznia. 6. Sprawdzanie wiedzy: w razie potrzeby umożliwić zaliczanie materiału poza grupą klasową. 7. Wzmacnianie samooceny przez dostrzeganie wszelkich sukcesów niezależnie od ocen szkolnych.
wcześniejsze kształcenie za granicą	1. Monitorowanie sprawności porozumiewania się językiem polskim. 2. Stosowanie prostego języka. 3. Umożliwienie zaliczenia materiału ustnie/pisemnie w zależności od znajomości języka. 4. Wyjaśnianie zasad i zwyczajów. 5. Umożliwianie korzystania z tłumacza, słowników. 6. Ocenianie przede wszystkim strony merytorycznej wypowiedzi pisemnych i ustnych. 7. Wzmacnianie samooceny przez dostrzeganie wszelkich sukcesów niezależnie od ocen szkolnych.